

nægte, at dette staar i Forbindelse med de Forslag, der gaa ud paa at købe ny Præstegaarde. Med Hensyn til det andet Punkt, som det ærede Medlem ankede over, at vi havde udsat, nemlig Understøttelsen til Lærere, bemærkede jeg udtrykkelig, at Grunden til, at vi havde udsat det, var den, at Ministeren under Udvalgets Forhandlinger havde antydet, at han inden 3dje Behandling selv vilde komme med Forslag om Forandringer paa dette Punkt, og jeg ser ikke rettere, end at det er fuldstændig rigtig fra vor Side, at vi saa forbeholde os vor Stilling, indtil vi se, hvilke Forslag der fremkommer fra Ministeren. Endvidere ankede det ærede Medlem over, at vi havde udsat Spørgsmaal om elektrisk Belysning i Universitetsbiblioteket. Jeg jagde i mit Indledningsforedrag, hvad Grunden var dertil, nemlig den, at det endnu ikke var afgjort, om man overhovedet vilde gaa ind paa Endringen med den udvidede Bibliotekstid, som har været paa Tale. Det er et Spørgsmaal, som maa afgøres ikke alene her paa Finansloven, men ogsaa ved Behandlingen af den Lov, der foreligger om Bibliotekets Bønningsforhold, thi den vil jo blive paavirket heraf i høj Grad. Ligeledes angav jeg Grunden til, at vi ikke i Nar ved 2den Behandling have kunnet tage Spørgsmaalet om Fødselsstiftelsen op, og med Hensyn til Realskolerne bemærkede jeg ganske vist ikke noget, men det var, fordi dette Afsluit ikke forelaa endnu. Jeg vil dog allerede her sige, at vi den 20de December fik fra Ministeriet en Skrivelse om helt ny Regler for Ordningen af Realskolebevillingen, altsaa saa tæt ind under Sul, at Udvalget slet ikke kunde komme til at behandle denne Skrivelse, og vi udsatte derfor dette Spørgsmaal til 3dje Behandling. Det var Udvalget aldeles umuligt at gøre andet. Det eneste Punkt, hvor jeg har noget paa min Samvittighed, er Spørgsmaalet om Ribe Domkirke. Jeg glemte i mit Indledningsforedrag at give Grundene for, at vi udsatte dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem undrede sig i høj Grad over, at vi ikke kom frem med Planen til Forandringen af Ribe Domkirke. Men jeg skal bemærke, at Grunden dertil ganske simpelt er den, at Sagen er henvist til et Underudvalg og endnu er under Behandling der. Underudvalget er ikke fremkommet med noget Forslag, og saa længe dette ikke er slet, haaber jeg det ærede Medlem vil indrømme, at vi ere undskyldte, naar vi ikke bringe et Forslag frem. Endelig vil jeg sige til det ærede Medlem, at jeg tror, han med Hensyn til Udstillingen i Chitago svæver i nogen Misforstaaelse.

Det ærede Medlem mente, at da vi i Fjor gavede den store Bevilling dertil, var det Meningen, at ogsaa Kunstudstillingen skulde gaa ind der under, medens den efter den her foreliggende Bevilling slet ikke kom ind under den almindelige store Bevilling. Det er en Fejltagelse, og jeg er glad over, at det ærede Medlem har givet Anledning til, at vi kunne saa dette Spørgsmaal nærmere behøft. Det forholder sig saaledes, at Industriforeningen, som er den, der skal administrere den store Bevilling, har givet Tilsagn om, at den vil afholde Udgifterne ved Kunstværkernes Forsendelse, Assurancen under Vejs, deres Opstilling og Opsynet med dem paa Udstillingen. Det er, hvad den kan afholde af Bevillingen, den sit i Fjor. Men det viste sig, da Kunstnerne skulde deltage i Udstillingen, at der var Ting, som ikke kunde komme med under denne Bevilling, men som vare nødvendige, for at Kunstværkerne kunde blive sendte derover, og det er dertil Bevillingen her skulde anvendes. Man har tænkt den anvendt dels til Assurance paa Udstillingen, dels til Emballage og dels til en Kunstner, som skulde rejse derover og lede Opstillingen af Kunstværkerne.

Jeg skal derefter vende mig til den ærede Minister og gøre nogle Bemærkninger til hans Udtalelser i Lørdags. Det første Punkt, jeg kommer til, er de Spørgsmaal, som ere berørte i Endringsforslagene under Nr. 117 og 119. Saa vidt jeg forstod den ærede Minister, var det hans Mening, at han tog Endringsforslaget under Nr. 119 tilbage og modtog, hvad der blev budt paa Forslaget under Nr. 117 samt forbeholdt sig i øvrigt paa Tillægsbevillingsloven at tage det efter hans Mening fornødne til Tilsynet med Skolelærernes Enteforsørgelse. Hvis det er den ærede Ministers Mening, er jeg bange for, at der ikke er Overensstemmelse mellem Ministeren og Udvalget paa dette Punkt. Udvalget har nemlig ment, at den Bevilling, det var villigt til at give, skulde kunne strække til til begge Formaal, baade til Tilsynet med Skolelærernes Enteforsørgelsespligt. Det var ikke Meningen, at det skulde være den samme Person, som bearbejdede Anmærkningerne, der førte Tilsyn med Lærernes Enteforsørgelsespligt, men det var Meningen, at Ministeriet for denne Sum skulde kunne saa begge disse Ting udførte, saa blev det Ministerens Sag at fordele Summen mellem de Personer og de forskellige Kontorer, hvor dette Arbejde maatte gøres. Fra alle Sider i Udvalget have vi været enige om, at den Sum, vi her tilbød, vilde være fuldstændig tilstrækkelig til Bæ-